

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2318/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Νοεμβρίου 2001

για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου για αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα αλιευτικών προϊόντων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας ⁽¹⁾ όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 939/2001 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 4 και το άρθρο 6 παράγραφος 7,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2939/94 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1994, για τις λεπτομέρειες της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 105/76 του Συμβουλίου περί αναγνώρισης των οργανώσεων παραγωγών στον τομέα της αλιείας ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1762/96 ⁽⁴⁾, απαιτεί σημαντικές προσαρμογές. Ενδεικνύται, κατά συνέπεια, η κατάργηση και αντικατάσταση του εν λόγω κανονισμού.
- (2) Κρίνεται σκόπιμο να καθοριστούν οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης της αναγνώρισης των οργανώσεων παραγωγών ώστε να εξασφαλίζεται η ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων που διέπουν την κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- (3) Μια οργάνωση παραγωγών πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000, να έχει επαρκή οικονομική δραστηριότητα για να τύχει της αναγνώρισης. Πρέπει, συνεπώς, να καθοριστούν τα στοιχεία τα οποία θα επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι πληρούται ο όρος αυτός.
- (4) Είναι επίσης αναγκαίο να διευκρινιστούν οι όροι αναγνώρισης μίας ένωσης οργανώσεων παραγωγών.
- (5) Πρέπει να προβλεφθεί ο καθορισμός κοινών κανόνων τους οποίους τα μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών έχουν υποχρέωση να τηρούν.
- (6) Πρέπει να διευκρινιστούν οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο αιτών για να λάβει την αναγνώριση και να καθοριστούν οι προθεσμίες όσον αφορά τη χορήγηση και την άρνηση αναγνώρισης καθώς και ορισμένοι κανόνες για την ανάκληση της αναγνώρισης.
- (7) Πρέπει να προβλεφθούν μέτρα ελέγχου όσον αφορά την τήρηση των προϋποθέσεων αναγνώρισης καθώς και να καθοριστούν οι συνέπειες σε περίπτωση υποβολής αιτήσεως για

αναγνώριση ή χρήσεως της αναγνώρισης κατά τρόπο αθέμιτο.

- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης αλιευτικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Μια οργάνωση παραγωγών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000, ασκεί επαρκή οικονομική δραστηριότητα, κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού αν:

α) η περιοχή που καλύπτεται από την αίτηση αναγνώρισης, θεωρείται σημαντική από το κράτος μέλος με βάση το μέγεθος της, τη συνολική ικανότητα των αλιευτικών σκαφών που έχουν το λιμάνι βάσης τους σ' αυτήν και τη συχνότητα και το μέγεθος των εκφορτώσεων σ' αυτή την περιοχή, και αν

β) πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) ο αριθμός των πλοίων τα οποία εκμεταλλεύονται τα μέλη της οργάνωσης παραγωγών είναι τουλάχιστον 20 % του συνολικού αριθμού των πλοίων που βρίσκονται στην εν λόγω περιοχή ή

ii) όσον αφορά τα είδη ή την ομάδα ειδών, για τα οποία ζητήθηκε αναγνώριση, η οργάνωση παραγωγών διαδέτει, είτε:

— τουλάχιστον το 15 % της συνολικής παραγωγής σ αυτήν την περιοχή, εκφραζόμενης σε τόνους·

— τουλάχιστον το 30 % της συνολικής παραγωγής εκφραζόμενης σε τόνους σ έναν κύριο λιμένα ή σε αγορά αυτής της περιοχής· το οικείο κράτος μέλος ορίζει προς το σκοπό αυτό την έννοια του «κύριου λιμένα» ή της «κύριας αγοράς».

2. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ποιες από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1, στοιχείο β) προϋποθέσεις εφαρμόζονται στο έδαφος τους.

Ανακοινώνουν την απόφασή τους στην Επιτροπή και στα ενδιαφερόμενα μέρη το αργότερο εντός δύο μηνών μετά τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού.

Σε περίπτωση τροποποίησης της διάρθρωσης μιας αγοράς, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν αλλαγή των προϋποθέσεων. Πληροφορούν σχετικά αμελλητί την Επιτροπή και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ L 132 της 15.5.2001, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ L 310 της 3.12.1994, σ. 12.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 231 της 12.9.1996, σ. 6.

3. Όταν μια οργάνωση παραγωγών συγκεντρώνει παραγωγούς εκ των οποίων τουλάχιστον το 30 % ασκεί συνήθως τις δραστηριότητες του σε μία ή περισσότερες περιοχές διαφορετικές από εκείνη όπου τα πλοία τα οποία εκμεταλλεύονται τα μέλη της έχουν το λιμάνι βάσης τους, η οικονομική δραστηριότητα της εν λόγω οργάνωσης παραγωγών θεωρείται ως επαρκής, κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000, εάν, για τα είδη ή την ομάδα ειδών, για τα οποία ζητήθηκε αναγνώριση, η οργάνωση παραγωγών διαθέτει, τουλάχιστον 4 % της εθνικής παραγωγής εκφραζόμενη σε τόνους.

4. Για λόγους αποτελεσματικότερης διαχείρισης, το κράτος μέλος μπορεί, κατά περίπτωση, να καθορίζει το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχείο β) σημείο ii), πρώτη περίπτωση, μέσα σε ψαλίδα 15 % έως 30 %, το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), σημείο ii) δεύτερη περίπτωση, μέσα σε ψαλίδα 30 % έως 50 % και το ποσοστό του 30 % που αναφέρεται στην παράγραφο 3 όσον αφορά τους παραγωγούς μέσα σε ψαλίδα 30 % έως 50 %.

5. Όταν η αναγνώριση ζητείται για τις ιχθυοκαλλιέργειες, η οικονομική δραστηριότητα θεωρείται ότι είναι επαρκής, κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000, αν η οργάνωση παραγωγών διαθέτει, τουλάχιστον 25 % των συνολικών ποσοτήτων του συγκεκριμένου είδους ή της ομάδας των σχετικών ειδών που παράγονται σε μια περιοχή παραγωγής που θεωρείται αρκετά σημαντική από το οικείο κράτος μέλος βάσει προϋποθέσεων που έχει καθορίσει.

Για να ληφθεί υπόψη η ιδιομορφία της περιφερειακής παραγωγής, το κράτος μέλος μπορεί να καθορίσει το ποσοστό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο εντός ψαλίδας από 25 % έως 50 %.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, το αργότερο εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού, το ποσοστό που αποφάσισαν να εφαρμόσουν.

Άρθρο 2

Μία ένωση οργανώσεων παραγωγών μπορεί να τύχει αναγνώρισης από ένα κράτος μέλος μόνο υπό τον όρο ότι:

- περιλαμβάνει έναν ελάχιστο αριθμό αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών σε σχέση με τον συνολικό αριθμό οργανώσεων παραγωγών που έχουν αναγνωριστεί από το οικείο κράτος μέλος σε συγκεκριμένο τομέα δραστηριότητας, και
- η αξία της παραγωγής που έχει τεθεί σε εμπορία από την ένωση αντιπροσωπεύει στον σχετικό τομέα δραστηριότητας, τουλάχιστον 20 % της αξίας της εθνικής παραγωγής.

Άρθρο 3

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2508/2000 της Επιτροπής⁽¹⁾, οι κανόνες σε θέματα εκμετάλλευσης των αλιευμάτων, παραγωγής και εμπορίας που αναφέρονται

(1) ΕΕ L 289 της 16.11.2000, σ. 8.

στο άρθρο 5 παράγραφος 1 σημείο 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 διατυπώνονται γραπτώς.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 σημείο 4 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000, η απαίτηση βάσει της οποίας τα μέλη πρέπει να διαθέτουν όλη την παραγωγή τους μέσω της οργάνωσης παραγωγών μπορεί να αρθεί εφόσον η διάθεση πραγματοποιείται σύμφωνα με κοινούς κανόνες που έχουν καθοριστεί προηγουμένως· στην περίπτωση οι εν λόγω κοινοί κανόνες πρέπει να απαιτούν τουλάχιστον την τήρηση της τιμής απόσυρσης της οργάνωσης.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 1 σημείο 4 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000, οι ποσότητες των προϊόντων για τις οποίες τα μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών έχουν συνάψει συμβάσεις πριν γίνουν μέλη, δεν χρειάζεται να διατίθενται μέσω της οργάνωσης παραγωγών, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέλη έχουν ενημερώσει την οργάνωση παραγωγών για την έκταση και την διάρκεια των συμβάσεων πριν γίνουν δεκτά και ότι η οργάνωση παραγωγών έχει συμφωνήσει με την άρση της απαίτησης.

Άρθρο 4

Κατά την υποβολή της αιτήσεως αναγνώρισης ο αιτών προσκομίζει:

- το καταστατικό της οργάνωσης παραγωγών·
- τους κανόνες της οργάνωσης παραγωγών·
- τα ονόματα των ατόμων εκείνων που είναι εξουσιοδοτημένα να ενεργούν για λογαριασμό και εξ ονόματος της οργάνωσης παραγωγών·
- λεπτομέρειες από τις δραστηριότητες εκείνες που υποστηρίζουν την αίτηση αναγνώρισης·
- την απόδειξη ότι τηρούνται οι διατάξεις του άρθρου 1 ή του άρθρου 2.

Άρθρο 5

Εντός τριών μηνών από τη λήψη της αίτησης αναγνώρισης, το κράτος μέλος ενημερώνει γραπτώς την οργάνωση παραγωγών για την απόφαση που έλαβε. Σε περίπτωση άρνησης της αναγνώρισης, το κράτος μέλος αιτιολογεί την απόφαση του.

Άρθρο 6

Εάν πρόκειται να ανακληθεί η αναγνώριση, η πρόθεση αυτή καθώς και οι λόγοι της ανάκλησης κοινοποιούνται από το κράτος μέλος στην οργάνωση παραγωγών. Το κράτος μέλος παρέχει στην οργάνωση παραγωγών τη δυνατότητα να υποβάλλει τις παρατηρήσεις της εντός καθορισμένης προθεσμίας.

Άρθρο 7

1. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000, τα κράτη μέλη διενεργούν τουλάχιστον μία φορά ανά έτος έλεγχο της τήρησης, εκ μέρους των οργανώσεων παραγωγών, των όρων αναγνώρισεως των.

2. Εάν η ανάκληση της αναγνώρισης οφείλεται στο γεγονός ότι η επίμαχη οργάνωση παραγωγών ζήτησε ή χρησιμοποίησε κατά τρόπο αθέμιτο την αναγνώριση, το κράτος μέλος ανακτά κάθε ενίσχυση η οποία χορηγήθηκε βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Άρθρο 8

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2939/94 καταργείται.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα μετά από τη δημοσίευση του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10.